

ਪਾਨੀਅਮ - ਨੰਬਰ ਬਾਈ

31 ਦਸੰਬਰ, 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

31 ਦਸੰਬਰ 2023 ਤੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰਬੰਦਤਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ Future for America ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਕੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਮੁਹਰਬੰਦਤਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਅਨੇਕ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਵੀ ਹਨ! ਇਹ ਕ੍ਰਮ ਯਾਦਚੁਛਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਲੜੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ, ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦਤਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਮੁਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮੁਹਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ—ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ—ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਓਹੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ: ‘ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ।’ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅਮੋਹਰਬੰਦ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।”

“ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀਆਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ; ਇੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹ ਭੇਤ ਸੁਣੇ ਜੋ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖੇ।

“ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤਿ, ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਰਣਨ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਣਾ ਉਚਿਤ ਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਵਸ਼ਯ ਪਰਖ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਦਭੁੱਤ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰ ਸਹੁੰ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਨਾ ਰਹੇਗਾ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

“ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ” ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 2023 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ” ਪਹਿਲੀ ਅਲਫਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਓਮੇਗਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ “ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ” ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਪੁਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ “ਰੂਪਰੇਖਾ” ਦਾ ਦਰਸ਼ਾਂਤ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵਾਪਰੇਗੀ। ਸੰਪੂਰਣ ਪੁਰਤੀ ਇਸ ਲਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ

ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ Sunday law ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਹ ਜੋਤ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਚਮਕੇ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ” ਨੇ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ “ਅਤਿਅਦੁੱਤ ਅਤੇ ਉੱਨਤ ਸੱਚਾਈਆਂ” ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਸੱਪੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ “ਉੱਨਤ ਸੱਚਾਈਆਂ” ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ “ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ” ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ “ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ “ਸੱਤ ਗਰਜ਼ਾਂ” ਦੀਆਂ “ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ” ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੁਕਰਮੀ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਮਹਾਨ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.*

31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਤੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ “ਕ੍ਰਮ” ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ

“ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ। ਸੱਚਾਈ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਚਮਕੀ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।” *Selected Messages, book 2, 101, 102.*

ਉਹ “ਕ੍ਰਮ” ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ “ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ “ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੂਰਤੀ” ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੂਰਤੀ, ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਲਮੇਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ “ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼” ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ, ਤਥਾਪਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ “ਸਮੇਂ” ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬਲਵਾਨ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉੱਭਰਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨੇਹ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” *Experience and Views,*

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਮੁਹਰਾਂ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ “ਤਰਤੀਬ” ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ “ਤਰਤੀਬ,” ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਪੈਰ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਿ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸ਼ੇਰ 31 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਕਿਵੇਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮੁਕਤੀਕਾਰੀ ਸਮਝ ਲਈ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹਨ। ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਦੀ ਮੁਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲੀ।

ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ

“ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਜੇ ਗੰਭੀਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।” Testimonies, volume 8, 301, 302.

ਜੇ ਲੇਖ 2023 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਰੱਖਣੇ ਹਨ।”

“ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਹਾਲੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਬੀ, ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਡੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ।”

“ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।”
Selected Messages, ਪੁਸਤਕ 2, 109.

ਤੀਹ

ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 1996 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਇਸੇ ਹੀ ਆਯਤ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਹੁਣ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਸਮੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਿਆ ਹੋਏ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹੀ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ

ਇਹ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉੱਪਰਲੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉੱਪਰਲੀ ਕੋਠੜੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੀ ਕੋਠੜੀ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੋਧ ਅਤੇ ਅੰਪਚਾਰਿਕਤਾ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਤੋਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ।

ਹੁਣ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ ਨੂੰ 1831 ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ 1996 ਵਿੱਚ *The Time of the End* ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਯੋਸ਼ਿਆਹ ਲਿਚ ਅਤੇ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੋਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਏ 'ਪਰਭਾਵ' ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਚਲਾਹਟ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਏ 'ਪਰਭਾਵ' ਨੂੰ 'ਕਾਰਣ' ਕੀਤਾ। 1840 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਿਸ਼ਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ-ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਟ ਉੱਤੇ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਛਾ ਗਿਆ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉੱਡੇਲ ਦੇ 'ਪਰਭਾਵ' ਨੂੰ 'ਕਾਰਣ' ਕੀਤਾ। 1840 ਸਮੁੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ 1844 ਧਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਗਿਆ। 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਦਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਅਧਿਆਇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

1840 ਅਤੇ 1844 ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰਮੀਮ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਤਰਮੀਮ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ। ਇੱਕ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ। 1844 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸਮਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਧਰਤੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੀ? ਇਹ ਗਲਤ ਸਮਝ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਵੀ ਦਰਸਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮਹਾਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

“ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਅੱਗੀਲੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਬੈਠਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜੋ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਠੇ, ਤਦੋਂ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਉਸ ਲਾਪਰਵਾਹ ਭੀੜ ਵੱਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਕਿਰਣ ਜਾਂਦੀ ਨਾ ਵੇਖੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰਨ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉੱਠਣ ਵੇਲੇ ਉੱਠੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾਈ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅੱਗੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਧੁਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, 'ਇੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਨਿਰਮਲ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ।' ਫਿਰ ਇੱਕ ਬੱਦਲ-ਰੂਪ ਰਥ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਹੀਏ ਅੱਗ ਦੀ ਲਪਟ ਵਰਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੀ। ਉਹ ਰਥ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਪਿਤਾ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ, ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨਾਰ, ਇੱਕ ਘੰਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨਾਰ ਸੀ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਉੱਠੇ ਸਨ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, 'ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਦੇ।' ਤਦ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਫੁਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ, ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ।”

“ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੂਹ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜੀ ਜੇ ਹਜੇ ਵੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਅੱਗੇ ਨਿਵਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਸ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਦਿੱਸਿਆ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, 'ਹੇ ਪਿਤਾ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਦੇ।' ਤਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫੁਕਦਾ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਮਿੱਠਾ ਪ੍ਰੇਮ, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਖਿੱਚ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਸੀ।” Early Writings, 55, 56.

ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਉਸ “ਕੁੰਜੀ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸਮਝ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈਆਂ ਸਭ ਗਲਤਫਹਿਮੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਹੀ ਉਹ “ਕੁੰਜੀ” ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

ਕੀਤੀ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, “ਕੁੰਜੀ” ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਦਰ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਸਮਝ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ।

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ,” ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਸਦੀਵਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ, ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਅਰਥਾਤ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:5-7.

ਜਿਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਥਾਨ ਨੈਸ਼ਵਿਲ, ਟੈਨੇਸੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਛਾਣ Future for America ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

“ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅੱਗ ਦਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੋਲਾ ਸਿੱਧਾ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਆ ਠਹਿਰਿਆ। ਉਸ ਗੋਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਰਾਂ ਵਾਂਗ ਲਪਟਾਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ; ਘਰ ਭਸਮ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ; ਘਰ ਡਰਾਮਗਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਢਹਿ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ। ‘ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ,’ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।’ ਹੋਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚ ਮਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਇਆ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਸਨ। ‘ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ,’ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਾ ਕਿਹਾ!’ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਸਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਕੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।” Manuscript 188, 1905.

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਪਰ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ “ਸ਼ਰਮ” ਜਾਂ “ਖੁਸ਼ੀ” ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਜਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਕਾਰਨ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਅਤੇ ਰੁੱਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੇਦਭਾਵ ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਇਲੀਆਹ ਅਤੇ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਬਦਲ ਕੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣਦੇ ਹੋਏ। 1989 ਵਿੱਚ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਿੰਗ ਨੇ ਗੀਗਨ ਰਾਹੀਂ ਠੀਕ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਕੇਵਲ ਗੀਗਨ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ; ਉਹ ਅਹਾਬ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕਲੋਵਿਸ ਬਣਿਆ, ਰੋਮ ਦੇ ਪਰਮੇਰ।

“ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਬਤ ਤੋਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੋਲਾ ਸੀ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆ ਡਿੱਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਤੰਭਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਸਤੰਭ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ। ਅਤੇ ਇਹ ਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗੋਲਾ ਸਿੱਧਾ ਇਮਾਰਤ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਫੈਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਫੈਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੇਣ ਅਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਲਣ ਲੱਗ ਪਏ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ‘ਚੰਗਾ, ਇਹ ਓਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ; ਇਹ ਓਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸੀ; ਇਹ ਓਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸੀ।’ ‘ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ?’ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ। ‘ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਦੱਸਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ?’ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਪੀੜਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ-ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਵਿਆਕੁਲ ਪੀੜਾ ਸੀ।” Manuscript 152; 1904.

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ “ਕੁੰਜੀ” ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚਲਾ ਭੇਦ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ “ਠੱਠਾ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ” ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਹਨ, ਪਰ ਸਨ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਲਾ ਭੇਦ ਉਸ ਪੱਧਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ “ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,” ਜਿਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਭੇਦ ਹੈ।

ਨੈਸ਼ਵਿਲ “ਦੱਖਣ ਦਾ ਐਥਨਜ਼” ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਮਾਰਤ ਸੈਂਟੇਨਿਯਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਾਰਥੇਨਨ ਹੈ, ਜੋ 1897 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਪਾਰਥੇਨਨ ਦੀ ਪੂਰੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਿਤੀ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 1796 ਵਿੱਚ ਟੈਨੇਸੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੱਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਉਤਸਵ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਤਸਵ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, 1903 ਵਿੱਚ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 1920 ਤੋਂ 1931 ਤੱਕ ਪਾਰਥੇਨਨ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਨਿਰਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

“ਪਾਰਥੇਨੋਨ” ਨਾਮ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ parthénos ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਕੁਆਰੀ” ਜਾਂ “ਕਨਿਆ” ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਥੀਨਾ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਛੁੱਤੀ, ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਯੁੱਧਪ੍ਰਿਯ ਸੀ—ਅਰਥਾਤ ਬੁੱਧੀ, ਰਣਨੀਤੀ, ਕਲਾਵਾਂ, ਹਸਤਕਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਦੇਵੀ। ਐਥੈਂਸ ਦੇ ਅਕਰੋਪੋਲਿਸ ਉੱਤੇ 447–432 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਮੰਦਰ, ਮੁਰਤਿਕਾਰ ਫਿਡੀਆਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਥੀਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕ੍ਰਾਇਸੇਲੇਫੈਂਟਾਈਨ (ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਹਾਥੀਦੰਦ ਦੀ) ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਸੀ—ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ “ਘਰ” ਜਾਂ ਦਿਵਯ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਪੱਛਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗਿਆਨ, ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਖੋਜ-ਪੜਤਾਲ, ਨਾਗਰਿਕ ਤਿਆਰੀ, ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਕਲਾਵਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨੀ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਘਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਲੇਟੋ ਦੀ ਅਕੈਡਮੀ, ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਲਾਇਸੀਅਮ, ਜਾਂ ਐਥਨਜ਼ ਦੀ ਪਾਇਦੇਇਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਆਧੁਨਿਕ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਦਿਸਦੀ।

1904 ਵਿੱਚ, ਮੈਡਿਸਨ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਤੋਂ ਨੌਂ ਮੀਲ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਮੂਲ ਮੈਡਿਸਨ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਬੋਰਡ ਮੈਂਬਰ ਸੀ (ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਤੌਰ ਤੇ Nashville Agricultural and Normal Institute, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ Madison College ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ)। ਉਸ ਨੇ 1904 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਹੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੀ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਲਗਭਗ 1914 ਤੱਕ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਰਹੀ (1915 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ)।

ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਗਤ ਬੋਰਡ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਹੇ ਰਸਮੀ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਮੈਡਿਸਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆ-ਸਬੰਧੀ ਸਲਾਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਸੀ (ਸਵੈ-ਸਹਾਇਕ, ਖੇਤੀ-ਆਧਾਰਿਤ, ਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਤਾਲੀਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ, ਹੱਥੀ ਮਿਹਨਤ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਤਿਆਰੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਦੇਸ਼ 1904 ਅਤੇ 1905 ਵਿੱਚ ਆਏ, ਅਰਥਾਤ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮੈਡਿਸਨ ਸਕੂਲ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਰਥੇਨਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਪਰਮਨੇਨਟ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਥਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ—ਦੇਵੇਂ—ਇਕੋ ਹੀ ਛੋਟੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ

ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

“ਬੀਤੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂਗੀ।”

“ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੋਲਾ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੀ, ‘ਪ੍ਰਭੂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਪ੍ਰਭੂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ!’ ਬਹੁਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ‘ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਹੋਵੇ!’”

“‘ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।”

“‘ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸੀ।’”

“‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੱਸਿਆ?’ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਿਆ ਸੀ। ‘ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਅੰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ!’” Manuscript 102, 1904.

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਭੂਗੋਲਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਸੰਬੰਧੀ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਜੋੜਣ ਲਈ ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? 2020 ਦੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰਨਾ ਯੋਸ਼ੀਆ ਲਿਚ ਅਤੇ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਧਾਰਨਾਵਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਜਿਸੇ ਸਬੂਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਈ ਬਾਈਬਲੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਛਾਪ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਪੁਰਬ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰ ਪੁਰਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:44.

ਤੀਜਾ ਦੂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੱਜਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਵੀ ਹੈ। 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੇ 9/11 ਤੱਕ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਵੱਜਣ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਉਤਰੀਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

9/11 ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਜਾਂ ਆਰੰਭ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

9/11 ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤਦ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

9/11 ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਜੀਉਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਲਫਾ ਜਾਂ ਆਰੰਭ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

9/11 "ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਦਿਨ" ਦਾ ਆਲਫਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੱਬ ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਰੇ ਪਰਖ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

9/11 ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਅਲਫਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਨੀਂਹ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਦ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਓਮੇਗਾ ਕੋਨੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਮੰਦਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

9/11 ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਆਲਫਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਉਸ ਭੂਚਾਲ ਉੱਤੇ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਜਲਦੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗੀਲੇ ਗੋਲਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਸਥਾ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ।"

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਰਗ, ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੱਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਫਰਾਇਮ ਦੇ ਮੱਤਿਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੋ-ਪੜਾਅ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ। ਇਹ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਖ਼ਤ ਚਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਵੀ ਇਲਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਲਾਕੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਕਰਮੇਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਇਲਿਆਹ" ਅਤੇ ਬਆਲ ਦੇ ਮੂਰਖ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਸਨ। ਇਲਿਆਹ ਪਤਰਸ ਹੈ ਅਤੇ ਬਆਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਇਫਰਾਇਮ ਦੇ ਮੱਤੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੂਰਖ ਮੱਤੇ ਅੱਗ ਦੇ ਉਡੇਲਣ ਰਾਹੀਂ ਬਆਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਲੋਕ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਹ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ, "ਯਹੋਵਾਹ, ਉਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ।" ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀਨਗੋਈ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੇਲੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਲਈ ਜਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੋਸ਼ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੁਨੇਹੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ।

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਤੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਰਗ ਨੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ 2020 ਦੀ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਤੱਤ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਗੋਦਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਧਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਲੇ ਭੂਚਾਲ 'ਤੇ ਫਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਮਕ ਲੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਤਿਰਵੰਜਵੇਂ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਲਾਮ ਅਤੇ ਖੇਤੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੇਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਇਸਲਾਮ ਦੀ 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ 9/11 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2022 ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਹਮਲਾ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਮਲਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੀਜਾ ਹਮਲਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਵੇਲੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਬਿਲਾਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹਮਲਾ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਹਮਲਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਜੋ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੌਥਾ ਪ੍ਰਹਾਰ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੇਤੇ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਹਾਰ ਦੋਹਰਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪ੍ਰਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹੈ।

ਲੇਖ ਨੇ ਇੱਕ ਅਧੁਰਾ ਸੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰਕ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸੁਧਾਰਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੁਧਾਰਕ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਇਹ ਮਸੀਹਾ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੁਧਾਰਕ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ "ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼" ਢੇਇਆ ਸੀ। 9/11 ਉੱਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸੁਧਾਰਕ ਰੇਖਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ, ਪੂਰਬ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਗਾਧਾ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੌਂ ਦੇ ਯੁੱਧ-ਘੋੜੇ, ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ, ਟਿੱਡੀਆਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਭੂਚਾਲ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਗਧੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਕਸੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੇ ਘੋੜਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਕਾਲਖੰਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਚੁਰ ਗਵਾਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਨੇ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ" ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣ ਬਾਰੇ ਕੀ?

ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਸਮਾਂ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਉਹ ਗਲਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, 1840 ਅਤੇ 1844 ਦੋਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅੰਕ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਗਲਤ-ਸਮਝ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਗਲਤੀ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇ ਹੋਏ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਗਲਤ-ਸਮਝ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। 18 ਜੁਲਾਈ ਦੀ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਉਹ ਗਲਤ-ਸਮਝ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਸੀ?

ਮੈਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੱਭੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜੋ 2023 ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ, ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਲੜੀਆਂ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਹਨ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਵ ਕਰਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ, ਉਸ ਦੀ ਦਇਆ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਵ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, “ਜੇ ਕੁਝ ਉਹ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ”? ਜਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ?

ਉੱਤਰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਆਯਤ ਸੱਤ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ, ਆਯਤ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਯਤ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 1989 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਰਕੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਸਦਾ ਘਟਣ ਵਾਲੀ ਤਿਹਰੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੇਵਲ ਦਾਨੀਏਲ 12 ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਹੀ ਅਨਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਪਰਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੀਂਹੀ ਪਰਖ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਾਇਆ ਕਿ ਨੀਂਹੀ ਪਰਖ 31 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਨੀਂਹੀ ਪਰਖ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਦੱਸਿਆ। ਉਹ ਪਰਖ ਇਸ ਵੇਲੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ 1989, 18 ਜੁਲਾਈ 2020, 31 ਦਸੰਬਰ 2023 ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨਮੋਹਰ ਹੋਣਾ, ਰੋਮ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸੇ ਇਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅਨਮੋਹਰ ਹੋਣਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ-ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਨੀਂਹ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਖ ਸਿਆਣਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੈਕਲ ਦੀ ਪਰਖ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਜੋ ਨੇਮ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹੀ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਅਲਫਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਸੱਬਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਸ ਧਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ 22

ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਉਹੀ ਕੰਮ ਉਹ ਹੁਣ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਲੈਵੀਅਕਾਂਡ ਤੇਈਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਅਲਫਾ ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਪਰਬਾਂ ਨੂੰ ਓਮੇਗਾ ਪਤਝੜਕਾਲੀ ਪਰਬਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਜੋੜ ਕੇ 31 ਦਸੰਬਰ 2023 ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੇ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਧਾਰਭੂਤ ਪਰਖ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ 2023 ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਹੋਈ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ 2025 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਤੂਰੀਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦੀ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼, ਜੋ 2023 ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਖਮੀਰ-ਰਹਿਤ ਰੋਟੀ ਦੇ ਪਰਬ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਵੇ-ਮਾਰਕ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੇ-ਮਾਰਕ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਆਏ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਸਰਿਤ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਅਲਫਾ ਵੇ-ਮਾਰਕ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਹੈ; ਤੀਹ ਦਿਨ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਹਨ; ਅਤੇ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਅਨੁਸਰਿਤ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਓਮੇਗਾ ਵੇ-ਮਾਰਕ, ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ, ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਲੈਵੀਅਨ ਤੇਈਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਥ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਦੂਤ, ਅਤੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਸਾਲ ਦੇ ਸੱਬਥ ਦਾ ਦੂਤ, ਸੰਦੂਕ ਵੱਲ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹੋਏ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਦੇਹਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਥ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਅਨੰਤਕਾਲ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਯੂਬਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, 1863 ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਮੁਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ, ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤੇਈਂ ਸੌ ਦਿਨ ਹੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1798 ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1844 ਤੇਈਂ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨਾਲ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੈਵੀਆਂ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ ਨੂੰ ਪੰਗਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਗਤੀ ਜੋੜ ਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਬਾਈ ਆਯਤਾਂ, ਜੋ ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਬਾਈ ਆਯਤਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੜੀ 1844 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਥ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੁਮਾਲੀ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੱਬਥ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੱਬਥ ਹੈ, ਜੋ 1798 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹੈ।

ਦੇ ਸੱਬਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਦੀ ਅਸਮਰਥਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਦੀ ਅਸਮਰਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1798 ਦੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਹਨ ਅਤੇ 1844 ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨ ਦਿਵਯਤਾ ਹਨ। ਐਨੀ ਡੂੰਘੀ ਅੰਨ੍ਹਤਾ ਨਾਲ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਥ ਦੀ ਅਲਫਾ ਜੋਤ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਜੋਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਦਾ ਕੰਮ 1798 ਨੂੰ 1844 ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 1798 ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 1844 ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਰੀਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਵੇਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਰਤਨ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਧਰਮੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਛੁਡਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਈ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮਾਸ ਹੈ। ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਅਤੇ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੋਵੇਂ ਵੱਜਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮੇਂ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ

ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

1798 ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ, 1844 ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ, ਅਤੇ 1844 ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਕੰਮ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ 1844 ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੰਦਰ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਦਿਵਯਤਾ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਏਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ 1798 ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਹੈਕਲ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਹੈਕਲ ਦੀ ਮਾਪ-ਤੋਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ 2023 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਣ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਭਿਵ੍ਯਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਸ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ 2023 ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਓਮੇਗਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ "ਤੇਲ" ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਅਲੱਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਲੱਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਲੋਕੀਆਂ ਤੋਂ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ 30 ਦਿਨ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਤਿਹਰੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਉਹੀ ਤੀਹ ਸਾਲ ਹਨ। ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ 508 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਯਾਜਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਲੋਕੀਆਂ ਬਾਈਬਿਲ-ਤੀਜੀ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚਲੇ ਤੀਹ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖਾਮੁਖੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗਾਰੋਹਣ ਨਾ ਕਰ ਗਿਆ। ਤੀਹ ਉਸ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਸਨ। 508 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪੈਗਨ ਰੋਮ ਤੋਂ ਪਾਪਲ ਰੋਮ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਯਾਜਕੀਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਫਿਲਡੈਲਫੀਆਈ ਯਾਜਕੀਤਾ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 508 ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 533 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 538 ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਦ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲ 1989 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਫਿਲਡੈਲਫੀਆਈ ਲੋਕ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਤਦ ਸੰਸਾਰ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਣੇ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਜੋ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਵੀ ਹਨ, ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੀ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸੱਬਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਬਤ ਹੈ ਜਾਂ

ਸੂਰਜ ਦਾ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੱਬਤ ਹੈ।

“ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਘਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਖਿਆ—ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਉੱਤੇਜਿਤ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੀ ਸੀ, ‘ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ!’ ‘ਇਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿਓ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿਓ!’ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਨਾਮ-ਮਾਤਰ ਮਸੀਹੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੀ, ‘ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ!’ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਂਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦੇਖੀ। ਫਿਰ ਮੂਸਾ ਅਚੰਭੇ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਜੇ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਚਾਰੀ ਗਈ ਸੀ? ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ? ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦਰਿਤ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਆਖਰੀ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਣਗੀਆਂ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਕਿਰਦਾਰੀ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇਣ ਨੂੰ ਉੱਠੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਦਿਨ ਢੱਕੇ ਅਤੇ ਲੁਕਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਵਾਚਾ ਸੁਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਕੰਬ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਧਰਮੀ ਮਰੇ ਹੋਏਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜਿਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਂਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਗਰ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।” ਪੈਟ੍ਰਿਆਰਕਸ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਫੇਟਸ, 476.

ਵੱਡੀ ਭੀੜ, ਜੋ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਨੀਂਹੀ ਪਰਖ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਰੋਮ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ, ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮੇਤ, ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਰੇਤ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਇਕੱਠੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਤਰਸ “ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਉਸ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਤਿਆਚਾਰ ਤੀਜੇ ਕਦਮ ਦੀ ਲਿਟਮਸ-ਪਰਖ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਸ, ਨੀਰੋ ਅਤੇ ਟਰੰਪ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ, ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ-ਸਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਓਸੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੀਰੋ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਸ ਦੀ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੀ ਰੇਖਾ ਰਾਫੀਆ ਅਤੇ ਪੈਨਿਅਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ, ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਨਿਅਮ ਐਕਟੀਅਮ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਟਰੰਪ ਦੀ ਰੇਖਾ ਇਸ ਸਾਲ 4 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਨੀਰੋ ਉਤਪੀੜਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 250 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਰਗਮੂਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਅੰਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਖਾ ਮੂਰਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। “ਫਰਮਾਨ” ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ, ਬੁੱਧਵਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ, ਕਣਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ, ਅਤੇ ਉੱਧਾਰ ਪਾਏ ਹੋਏ ਜਾਂ

ਨਾਸ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦਾ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ “ਫਰਮਾਨ” ਜੋ ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਹ “ਫਰਮਾਨ” ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਉਸੇ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ “ਫਰਮਾਨ” ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵੀ। ਨੀਰੋ ਦੀ ਸਤਾਰਾਂ-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਰੋਖਾ ਦਾ ਹਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ “ਫਰਮਾਨ” ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ “ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼” ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ।

ਈਸਾ ਪੂਰਵ 457 ਵਿੱਚ ਕੁਰੁਸ਼ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹੁਕਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਸਮੇਤ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਐਸੇ ਹੀ ਨੀਰੋ ਦੀ ਰੋਖਾ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਰੁਸ਼ ਦੀ ਦੂਜੀ ਰੋਖਾ ਵੀ, ਜੋ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਕੁਰੁਸ਼ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਇਹ ਹਨ: ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਕਦਮ ਤੱਕ ਦਸ ਸਾਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੱਕ ਸੱਤ ਸਾਲ। ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਲੜਾਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਧਾਰਦੇ ਹਨ। ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਵਧੀ ਪਰਖ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 2014 ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਵਧੀ ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ‘ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਲਮੋਨੀ

ਪਾਲਮੋਨੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਨਮੋਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1776 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਬਾਈ ਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗਾਵਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਵਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਗਰੇਵਰ ਕਲੀਵਲੈਂਡ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਆਲਫਾ ਸੀ, ਜੋ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਹੀ ਕੇਵਲ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਗੈਰ-ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਿਭਾਏ। ਟਰੰਪ ਦੂਜਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਬਾਈਵਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਦ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੂਜਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜਿੱਤ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ 1798 ਵਿੱਚ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਉਪਰੰਤ, ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। 1798 ਤੋਂ 2026 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਲਫਾ ਤਾਰੀਖ ‘ਤੇ 22 ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਤਾਰੀਖ ‘ਤੇ 22 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਿਆਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ, ਜੋ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗਿਆਰਾਂ-ਅਧਿਆਈ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਹੀ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਖਤਨਾ” ਕਦੋਂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਵਾਚਾਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਵਾਚਾ-ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੌਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਉਸ ਚੱਟਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਏਗਾ। ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਮਓਨ ਬਰਯੋਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਾਈਨ ਦਾ ਮੱਧ-ਬਿੰਦੂ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੋਪਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਅੱਠਵੇਂ ਸਿਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ ਕਿ The Desire of Ages ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦਾ ਮੱਧ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫ਼ਾ 168 ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ‘Nicodemus’ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਅਧਿਆਇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ‘The Baptism’ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ‘Imprisonment and Death of John’ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਅਤੇ 'Nicodemus' ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਵੀ ਹੈ।
ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।